בס"ד יום חמישי שנת השבועית תשס"ו

הילת אנשים המפלים דיבות ושקרים על דרך הגדול רבי אמנון יצחק שליט"א שבגלל אמונתם
בגזו הסיר אחריות מהרשע "הבב ידה דאה", אלאתי חובה להתיק הדברים כהויתן באמת,
תחילת הדברים ששמעתי מפי רבנים נאמנים שיחיו להם שום גזיה כשלות צו" ואורחו
ביה פקפוקים על הרשעים אלו - וצאת לפני התפשטות חברי ואגדת הרשעות של "אדה דאה" -
ובנית לדרך אמנון הלות והרבה משפחות סומכים עליו כאדונים אלו, אחוכתו לדרך הדבר,
ולאור הבירורים, ואחר שהופיעו לפני השוב, והשיבו תשובות מניחי דעת לשאלותי, הי ה
נראה לי שאמנם בהיקף הרשעים יש תקלות וראות, אבל השחיטה בחזקתה, ומסרתי
הדברים לפרד אמנון, והוא קבל הדברים בשמחה רבה ומיהר להודיע לראש אדר"ב איך
ואמנם אחר שנודעם הדבר קלת, הופיעו רבנים חשובים שהיה להם ידיעה מהנשף באורף
ובחלל ונתברר דברים חמורים בנשמת הרשעות והשחיטה, ואנו אמרתי לדרך אמנון שמחובתו
להגיש תובעת לתקן הליקוים, ואמנם נכנס לזה בכל מרצו, ואמרי דיתני הדברים לאשך 6 שבועות
ולא עלה בידו, וגם נכתבו שלא יעלה בידו, וגם שמעתי שמפלים דברי שקר, הוריתי לאסור הובאה
בנסת זה "כל מי שסמך על הרשעות בגלי הדינו אסיר את האחריות, וכל אחד ישאל לדרך
שלו", ומסביר פירוש לשרה אחת [והטעם דלה למעט חה"ש וגם מפני חשש שיחליטו בהרשע אותה
שאין יודעים מה טיבו] ואכן כן קיים הדברים הדרך אמנון שליט"א
אלה דברי האמת שבכל נשמה בדין ולפנים משורת הדין,
חש יבנה ושיבו -